

valget troet ubetinget at maatte erklære sig. Udgifterne ved Hjemsendelsen indenfor Amtet ville i Almindelighed og navnlig med de nuværende Befordringsmidler ikke kunne naae nogen saadan Størrelse, at de kunne siges at blive overvældende for den enkelte Commune, hvorimod Udenamts-hjemsendelsen unægteligt kan blive det. Der kan jo tænkes Hjemsendelser fra Landets fjerneste Egne, og i saadanne Tilfælde kunne Udgifterne blive bebyrdende. I hvilket Forhold Amtscommunen saa skal deeltage i denne Udgift, er jo atter noget Vilkaarligt. Man kan tage den ene Drosk, og man kan tage den anden uden at kunne paastaae, at nogen af dem er den absolut rigtige. Udvalget har foretrukket at dele mellem Amtscommunen og Forsørgelsescommunen saaledes, at hver af disse to Parter skal overtage Halvdelen af den hele Hjemsendelsesudgift, naar Hjemsendelsen skeer udenamts fra. At dele Udgiften paa anden Maade troer jeg let vilde medføre Ulemper, skjøndt det ganske vist vel kan være, at en Udenamts-hjemsendelse i enkelte Tilfælde paa denne Maade kan blive forholdsvis billigere end en indenamts; men at der saaledes i enkelte Tilfælde kan tilfalde en Commune en Lettelse, hvor en Udenamts-hjemsendelse i Virkeligheden for Størstedelen gaaer indenamts, vil dog neppe kunne være af afgjørende Betydning. — Med Hensyn til Tærepengenes Afholdelse troer jeg ikke at behøve at tilføie videre, end hvad der er sagt i Betænkningen, ligesom jeg ei heller skal tilføie Noget til, hvad der er sagt om de Tilfælde, hvor Hjemsendelsen skeer under saadanne Forhold, at ingen Erstatning kan erholdes. At der da skal indtræde et Fællesskab mellem Amtets Landdistrict og samtlige dets Kjøbstæder efter Folketal, troer jeg har Meget for sig, idet Kjøbstæderne unægteligt ere, om jeg maa sige, et Arnested for det Slags Personer, der intet Hjem og ingen Forsørgelsescommune have, og som maae bortsendes uden Forventning om Erstatning. Hvad angaaer Straffefangere Hjemsendelse, da har Udvalget troet, at det vilde være rettest, at Udgiften derved gik af Straffeanstaltens Kasse, det vil sige, at den foregik for Statskassens Regning. Deres Hjemsendelse vil nemlig dog formeentlig nærmest være at betragte

som en Fortsættelse af deres Underholdning i Straffeanstalten overhovedet, Udgiften dertil altsaa som en af de Udgifter, deres Indsættelse i den har medført, og, medens de ere indsatte der, ophører jo al Communernes Forpligtelse til at bidrage til deres Underhold. — Med Hensyn til Tvangsarbejdsanstalterne har Udvalget troet at kunne løse Forholdet, saaledes som det vil sees af § 3 i dets Forslag. Udgiften til Hjemsendelsen fra Tvangsarbejdsanstalterne vil neppe kunne blive noget Betydeligt, da Tvangsarbejdsanstalterne, idetmindste i Reglen, ville indskrænke sig til den engere Kreds. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Udvalgets Forslag til det høie Thing, idet jeg med Hensyn til det fremkomne Underændringsforslag skal forbeholde mig yderligere at høre mig, naar den ærede Forslagsstiller maatte have udtalt sig om samme.

Sonne: Jeg kan i det Hele henholde mig til Udvalgets Betænkning og det Foredrag, som vi nylig hørte af den ærede Ordfører. Naar jeg alligevel med Hensyn til et enkelt Punkt har tilladt mig at stille et Underændringsforslag, saa er jeg bleven ledet dertil ved Overveelse af det særlige Forhold, som finder Sted paa Bornholm. Der er nemlig den særlige Omstændighed paa Bornholm, at Amtsrepartitionsfonden er fælles for Kjøbstad og Land, og, naar jeg da saa paa sidste Stykke i § 2, hvor det i Slutningen bestemmes, at de der omhandlede Udgifter ved Aarets Udgang skulle fordeles amtsviis mellem Amtsrepartitionsfonden og Amtets samtlige Kjøbstæder efter Folketal, maatte det strag falde mig i Minene, at denne Bestemmelse var overflødig for Bornholms Vedkommende, hvor Bidragene til den fælles Amtsrepartitionsfond netop ydes i Forhold til Folketallet, idet Kjøbstæderne bidrage $\frac{1}{3}$ og Landet $\frac{2}{3}$, og Kjøbstædernes Folkemængde ogsaa omtrent udgjør $\frac{1}{3}$ mod $\frac{2}{3}$ paa Landet. Ved derpaa at gennemsøe de to overfor staaende Stykker, hvor der siges, at de der omhandlede Udgifter skulle med det Halve bæres af Amtsrepartitionsfonden, kom jeg til den Anskuelse, at der her vilde komme et noget forkeert Forhold tilstede, naar Bornholms Amtsrepartitions-